

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 268/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. apríla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť A. M., zastúpeného spol. Reken & Partners Law Firm s. r. o., Tichá 45, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Boris Reken, vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 13, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-53/NKA-PZ-BA-2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. septembra 2013 doručená sťažnosť A. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 13, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny

základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „NKA PPZ“) v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-53/NKA-PZ-BA-2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol v rámci označeného trestného konania, resp. vo fáze označeného prípravného konania, vypočutý ako svedok, kde mu boli v priebehu svedeckej výpovede predložené prepisy údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza: *„Pravdepodobne išlo o prepisy sms komunikácií medzi telefónnymi číslami ... (A. M.) a ... alebo ..., ktoré mám uložené pod názvom M. a S. Pre spresnenie uvádzam, že tieto sms komunikácie neprebíhali medzi mnou a obvinenými osobami, ale medzi mnou a osobou, ktorá nie je v procesnom postavení obvineného. Inými slovami, odosielateľmi a prijímateľmi sms správ, ktoré mi predložila vyšetrovateľka PZ vo forme akýchsi výpisov, neboli obvinené osoby.“*

Sťažovateľ argumentuje, že vyšetrovateľka vykonávajúca jeho výsluch svedka nevyhovela žiadosti jeho právneho zástupcu o predloženie regulárneho príkazu sudcu na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke týkajúceho sa označených prepisov.

Na základe uvedených skutočností dospel sťažovateľ k dohadom, že v danom prípade boli informačno - technické prostriedky použité proti jeho osobe v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, teda nezákonne, v čom vidí sťažovateľ porušenie svojich označených základných práv garantovaných ústavou a listinou a práv garantovaných dohovorom.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 13, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru postupom NKA PPZ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-53/NKA-PZ-BA-2012, priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 13, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, ktoré vidí v pochybení orgánu činného v trestnom konaní (vyšetrovateľ NKA PPZ) v rámci prípravného konania vedeného pod ČVS: PPZ-53/NKA-PZ-BA-2012, keď podľa názoru sťažovateľa boli proti jeho osobe uplatnené informačno - technické prostriedky [zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej

prevádzke podľa ustanovení § 116 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) nezákonným spôsobom.

Z obsahu čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb namietajúcich porušenie základných práv a slobôd v prípadoch, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd, resp. iný orgán verejnej moci. Pokiaľ pri predbežnom prerokovaní sťažnosti dospeje ústavný súd k čiastkovému záveru, že ochrany označeného základného práva alebo slobody, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, je možné domôcť prostredníctvom dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, sťažnosť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie odmietne (napr. I. ÚS 103/02). V konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody sťažovateľa prislúcha len za predpokladu, že právna úprava sťažovateľovi neposkytuje inú účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99).

Ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania.

Ústavný súd konštatuje, že trestná vec, ktorej sa námietky sťažovateľa týkajú, sa nachádza v štádiu prípravného konania.

Podľa § 230 ods. 1 Trestného poriadku dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonáva prokurátor, ktorý je pri výkone dozoru okrem iného oprávnený vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje [§ 230 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku]. Previerku

môže prokurátor vykonať nielen na základe podnetu oprávnenej osoby, ale aj z vlastnej iniciatívy.

Úlohou prokurátora pri výkone dozoru v prípravnom konaní je dozerať na to, aby orgány činné v trestnom konaní dodržiavali všetky ustanovenia Trestného poriadku, aby postupovali v zhode s účelom trestného konania a základnými zásadami trestného konania, medzi ktoré patria aj zásada zdržanlivosti a primeranosti a na ňu nadväzujúca zásada súdnej ochrany zásahov do základných práv a slobôd (§ 2 ods. 2 a 3 Trestného poriadku). Tieto zásady sa netýkajú len osoby obvineného, ale aj ostatných osôb zúčastnených na trestnom konaní.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k záveru, že platná právna úprava trestného konania zakotvuje účinný spôsob ochrany základných práv a slobôd garantovaných ústavou a listinou, ako aj práv zaručených dohovorom v priebehu prípravného konania, ktorú zveruje do rúk prokurátora vykonávajúceho dozor nad dodržiavaním zákonnosti prípravného konania ako primárneho ochrancu práv a slobôd všetkých osôb zúčastnených na trestnom konaní.

Ústavný súd konštatuje, že v rámci prípravného konania existujú účinné právne prostriedky na dosiahnutie ochrany práv zúčastnených osôb. Za týchto okolností nie je dôvod, aby ústavný súd v danej fáze prebiehajúceho trestného konania doň vstupoval a predchádzal, resp. suploval právomoc orgánov prípravného konania.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2014